

SİYAH
BEYAZ



ARDAN ÖZMENOĞLU

yerel sanatçı *local artist*

12.05.2023 - 05.06.2023

LOKAL SANATÇI MANİFESTOSU

Lokal sanatçı, neonlarını söndürtmez, Zeki Müren'i dinler.
Neon cümlelerini elektrik kesilse de okunaklı olacak şekilde yazmaz.
Elektrik kesintisi en çok onun içindedir.
Değerli bir mecazdır.
Elektrik kesintisi sonrası sessizliği özler.
Elektrik kesintisi sonrası sessizliği ilk bozunu daha çok özler.

Lokal sanatçı boşluktan korkmaz.
Manzaralarını duygularının aynası olarak boyar.
Güneş batışı manzaralarının çoğunun acı turuncuya çalan ekşi kırmızısı ilk utandığı ana ilişkindir.
Yanaklarının ilk kızardığı anı ya güneş doğuşu ya da güneş batışı manzarası olarak düşler.

Lokal sanatçı, genç lokal küratör için Avrupa vizesi olamaz.
Uluslararası küratör için de yeterince Türkiye'ye özgü değildir!
Seza ile Feza'ya aynı derecede mesafelidir.
Geçmiş ve gelecek içinse, eşit derecede fakat çok miktarda endişelenir.
Lakin anda da kalamaz.

Sanat tarihinden Süleyman Seyyit, Şeker Ahmet Paşa, Darüşşafaka ressam-
larının realitelerini görür. Her birini el üstünde tutar.

Lokal sanatçı, varoluşçudur.
Ölümlü biten yaşamın saçma olduğunu bilir.
Ama bunu daima unuttur.
Akşamdan kalma bir sabah veyahut içkili bir anda ya da içkiyi bıraktığı o
hafta sonu, çayını içerken, tekrar tekrar bunu hatırlar.
Hayatı, güzelliklerini yakalamayı denediği bunu yaparken sık sık ölümü
hatırladığı, öleceğini, sevdiklerinin de öldüğünü anladığı yollarda ve mola-
larda geçer.

Lokal sanatçıya, zemini talaşlı Beyoğlu meyhanesinde şair sorar:
"Birine sanatçı derken yüzyılımı mı yoksa vatanımı mı kıstas almak gerekir?"
Lokal sanatçının yüzyılı yoktur.
Lokal sanatçı, yüzyılının ne içinde ne dışındadır.
O lokalindedir.
Yüzyılın sanatıyla anılmamıştır. Anılmaz. Anılmayacaktır.

Ulusal müzede eserleri yoktur.
Modern müzede de eserleri yoktur.
İki müzede de yaşadığı sürece yer almayacağını bilir.
Modern müze için fazlasıyla lokal, ulusal müzede yer alacaksa da henüz ölü değildir.
Ulusal müzede herkes ölüdür.
Yaşadığını sandığınız sanatçıların öldüğünü öğrendiğiniz müze, ulusal müzedir.
Lokal sanatçı öte yandan yerli değildir. Milli değildir. Yerel değildir.
Akademideki hocasının ona nasihat ettiği gibi “itibarımı korumak için yeterince çaba harcamamaktadır”.
Otantik resim yapmaz. Yapamaz.
Otantik olanın insan olduğuna inanır.
Varoluş, projeler yazıp fon almaya benzemez, önceden belirlenmiş değildir.
Birey, eylemleriyle onu var eder, projeleriyle değil!

Deleuze değil, Sartre okuyan lokal sanatçı, şairlerden en çok Turgut Uyar'ı sever.

Yirminci asır çoktan bitmiştir, “Amenna”
Neon lambaları karartamaz artık geceleri çünkü led lambalar vardır
Ve şair haklıdır:
“Uzaklar daha uzaklaşır
Bir define çıkarır gibi kayalardan, Ademden beri
Sımsıcak sevgilere muhtacım.”

Lokal sanatçı en çok Geyikli Gece şiirini sever Uyar'ın.
Onun da şu dizelerini:
Geyikli geceyi hep bilmelisiniz
Yeşil ve yabani uzak ormanlarda
Güneşin asfalt sonlarında batmasıyla ağırdan
Hepimizi vakitten kurtaracak

Bir yandan toprağı sürdük
Bir yandan kaybolduk
Gladyatörlerden ve dişlilerden
Gizleyerek yahut döğüşerek
Geyikli geceyi kurtardık



Güller Yasaklanmalı *Roses Should Be Forbidden*, 2022
post-it notlar üzerine karışık teknik *mixed media on post-it notes*
113 x 86 cm

LOCAL ARTIST MANIFEST

*The local artist does not have their neon lights turned off and they listen to Zeki Müren.
They do not write their neon sentences in such a way that they are legible in the case of a
power cut.*

The power cut is mostly inside them.

It is a precious metaphor.

They miss the silence after a power cut.

They miss the first one to break the silence after a power cut, more.

The local artist is not scared of void.

They paint their landscapes as a mirror of their emotions.

*The almost bitter orange sour red of the most of their sunset landscapes relates to their
first embarrassment moment.*

*They imagine the moment when their cheeks first blush as either a sunrise or a sunset
landscape.*

The local artist cannot be a European visa for a young local curator.

On the other hand, they are not specific to Turkey enough for the international curator!

They are equally distant from Seza and Feza.

As for the past and the future, they are equally and so much worried.

But they cannot stay in the moment either.

*They see the realities of Süleyman Seyyit, Şeker Ahmet Paşa and Darüçşafaka painters
from the history of art. They show great respect them.*

The local artist is an existentialist.

They know that life ending in death is absurd.

But they always forget it.

*They remember it over and over again, in the morning with a hangover, or at a drunken
moment, or that weekend when they stopped drinking, while drinking their tea.*

*Their life is spent on the roads and on the breaks where they try to capture the beauty of
life, and in doing so they often remember death, realize that they are going to die, that their
loved ones are dying too.*

The poet asks the local artist in a Beyoğlu macadam floor tavern:

*“While calling someone an artist, should we take their century or their homeland as a
criterion?”*

The local artist has no century.

The local artist is neither inside nor outside their century.

*They are in their locality.
They are not associated with the art of the century. They cannot and will not be.
Their works are not in the national museum.
They do not have works in the modern museum either.
They are aware that they will not be in either museum throughout their lives.
They are too local for the modern museum and as they are not dead yet, they cannot take place in the national museum.
In the national museum everyone is dead.
The museum in which you find out that the artists you thought were alive are dead is the national museum.
On the other hand, the local artist is not native. They are not national and they are not regional.
As their professor at the academy advised them, "they do not make enough effort to protect their reputation".
They do not produce authentic paintings. They cannot do that.
They believe that what is authentic is the human.
Existence is not like writing projects and getting funding, it is not predetermined. The individual creates it through their actions, but not through their projects!*

*The local artist who reads Sartre, not Deleuze, likes Turgut Uyar the most among poets.
The twentieth century is already over, "I agree"
The neon lamps can no longer darken the night because there are led lamps
And the poet is right:
"The far places are farther
Like taking out a treasure from the rocks, since Adam
I am in need of warm love."
The local artist loves Uyar's poem *The Night with the Deer*, the most.
And the following lines of it:
Remember the night with the deer forever
In the distant forests green and wild
As the sun goes down at the edge of the asphalt
It will save us all from time*

*On the one hand, we ploughed the soil
On the other, we got lost
From gladiators and gears
By hiding or fighting
We saved the night with the deer*



Güller Yasaklanmalı *Roses Should Be Forbidden*, 2022
post-it notlar üzerine karışık teknik *mixed media on post-it notes*
113 x 86 cm



"He shot me down bang bang I", 2021
post-it notlar üzerine karışık teknik *mixed media on post-it notes*
70 x 100 cm



"My Colorful Forest", 2023
cam, ahşap, pleksi *glass*, wood, *plexi*
11 x 9 x 9 cm 30 adet *piece*



Ah! Kelebek Oh! Butterfly , 2022
post-it notlar üzerine karışık teknik *mixed media on post-it notes*
113 x 86 cm



Siyah Beyaz Art Gallery
May *May*, 2023

**SIYAH
BEYAZ**

siyah beyaz sanat galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com

ankara Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere 0312 467 7234

istanbul Atatürk Oto Sanayi 2.Kısım 26.sok üst kat no:1051 Maslak

çeviri translation esin aykanat avcı **tasarım design** umut sur